

ARKUSZ INFORMACYJNY

Zakres dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa zabawek z 2009 roku

Październik 2009 r.

Niniejszy dokument to jeden z serii arkuszy informacyjnych mających na celu ogólne omówienie zmian wprowadzonych nową dyrektywą dotyczącą bezpieczeństwa zabawek („dyrektywa w sprawie bezpieczeństwa zabawek z 2009 r.”) przyjętą w 2009 roku. Celem arkuszy informacyjnych Europejskiego Stowarzyszenia Branży Zabawek (TIE)/WE jest dostarczenie producentom zabawek w UE wytycznych dotyczących wdrażania dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa zabawek z 2009 r. Szczególny nacisk kładzie się na obowiązki producentów.

Dyrektywa w sprawie bezpieczeństwa zabawek z 2009 r. umocni przepisy ustanowione w dyrektywie w sprawie bezpieczeństwa zabawek z 1988 r. W związku z tym nowe prawodawstwo będzie wymagało dostosowań w łańcuchu produkcyjnym oraz nowych procedur w całym łańcuchu dostaw.

Dyrektywę w sprawie bezpieczeństwa zabawek z 2009 r. opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 30 czerwca 2009 r., a weszła ona w życie dnia 20 lipca 2009 r. Przepisy ogólne dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa zabawek z 2009 r. będą miały zastosowanie do zabawek wprowadzanych do obrotu począwszy od 20 lipca 2011 r., natomiast przepisy dotyczące właściwości chemicznych będą miały zastosowanie do zabawek wprowadzanych do obrotu począwszy od 20 lipca 2013 r. (dodatkowy dwuletni okres przejściowy w przypadku właściwości chemicznych). W praktyce oznacza to, że **zabawki spełniające wymagania dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa zabawek z 1988 r. będzie można wprowadzać do obrotu do dnia 19 lipca 2011 r. lub do dnia 19 lipca 2013 r. – w przypadku niektórych przepisów dotyczących właściwości chemicznych.**

Zakres dyrektywy dotyczącej bezpieczeństwa zabawek z 2009 roku

Zakres dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa zabawek z 2009 r. określono w jej artykule 2. Zawiera on definicję zabawek, określając w ten sposób, czy produkt podlega zakresowi dyrektywy:

„Każdy produkt lub materiał zaprojektowany lub przeznaczony, wyłącznie lub nie, do użytku podczas zabawy przez dzieci poniżej 14 roku życia”.

W porównaniu do dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa zabawek z 1988 r., niniejsza dyrektywa zawiera tylko jeden nowy element, jakim jest wyrażenie „*wyłącznie lub nie*”, które dodano w celu wskazania, że produkt nie musi być przeznaczony wyłącznie do zabawy, aby go można było uznać za zabawkę. Produkty o podwójnej funkcji uważa się odpowiednio za zabawki (np. kółko na klucz z przyczepionym misiem).

Na potrzeby klasyfikowania produktów uważanych za zabawki w dyrektywie w sprawie bezpieczeństwa zabawek z 2009 r. uwzględniono istnienie pewnego obszaru wątpliwości. W załączniku I do tej dyrektywy zamieszczono niewyczerpujący wykaz przykładowych produktów, których nie uważa się za zabawki, ale które mogą wywołać wątpliwości. Należą do nich:

- o dekoracje związane ze świętami i obchodami;
- o produkty dla kolekcjonerów, pod warunkiem że na produkcie lub na jego opakowaniu znajduje się widoczna i czytelna informacja, że jest on przeznaczony dla kolekcjonerów w wieku powyżej 14 lat. Do tej kategorii należą przykładowo: (a) precyzyjne i wierne modele w zmniejszonej skali; (b) zestawy do montażu precyzyjnych modeli w zmniejszonej skali; (c) lalki ludowe i lalki dekoracyjne oraz inne podobne produkty; (d) historyczne repliki zabawek; oraz (e) wierne kopie prawdziwej broni palnej;
- o sprzęt sportowy, włącznie z wrotkami, łyżworolkami i deskorolkami przeznaczonymi dla dzieci o masie ciała powyżej 20 kg;
- o rowery o maksymalnej wysokości siodełka przekraczającej 435 mm, mierzonej jako pionowa odległość od podłoża do powierzchni siodełka, przy poziomej pozycji siodełka oraz ustawieniu sztycy podsiodłowej w najniższej pozycji;
- o hulajnogi i inne środki transportu przeznaczone do użytku sportowego lub poruszania się po drogach lub ścieżkach publicznych;
- o pojazdy o napędzie elektrycznym, przeznaczone do poruszania się po drogach i ścieżkach publicznych lub chodnikach;
- o sprzęt do pływania i nurkowania przeznaczony do używania w głębokiej wodzie oraz przyrządy do nauki pływania dla dzieci, takie jak foteliki do pływania lub akcesoria do pływania;
- o puzzle składające się z więcej niż 500 elementów;
- o broń pneumatyczna i pistolety pneumatyczne, z wyjątkiem broni wodnej i pistoletów wodnych oraz łuków strzeleckich o długości ponad 120 cm;
- o sztuczne ognie, włącznie ze spłonkami, które nie są przeznaczone specjalnie dla zabawek;
- o produkty i gry, w których używa się zaostrzonych pocisków, takie jak zestawy rzutek z metalowymi zakończeniami;
- o funkcjonalne produkty edukacyjne, takie jak elektryczne piekarniki, żelazka lub inne produkty funkcjonalne, zasilane napięciem nominalnym przekraczającym 24 V, sprzedawane wyłącznie do celów edukacyjnych i przeznaczone do użytku pod nadzorem osoby dorosłej;
- o produkty przeznaczone do użytku w celach edukacyjnych w szkołach i innym kontekście oświatowym pod nadzorem dorosłego instruktora, takie jak sprzęt naukowy;
- o sprzęt elektroniczny, taki jak komputery osobiste oraz konsole do gier wykorzystujące interaktywne oprogramowanie oraz związane z nimi urządzenia peryferyjne, o ile ten sprzęt elektroniczny lub związane z nim urządzenia peryferyjne nie są specjalnie zaprojektowane i przeznaczone dla dzieci i same w sobie nie mają wartości zabawowej, takie jak specjalnie zaprojektowane komputery osobiste, klawiatury, dżojstiki lub kierownice;
- o oprogramowanie interaktywne, przeznaczone do użytku w wolnym czasie oraz rozrywki, takie jak gry komputerowe i ich nośniki, np. CD;
- o smoczki;
- o oświetlenie przeznaczone dla dzieci;
- o transformatory elektryczne do zabawek;
- o dodatki do ubrań dla dzieci, które nie są przeznaczone do zabawy.

Ponadto w art. 2 ust. 2 dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa zabawek z 2009 r. wymieniono ograniczoną liczbę produktów, które odpowiadają definicji zabawek, ale mimo to nie podlegają zakresowi tej dyrektywy:

Copyright © 2009 Toy Industries of Europe. Wszelkie prawa zastrzeżone. Powielanie w jakiejkolwiek formie wymaga naszej zgody.

- o sprzęt do publicznego użytku na placach zabaw;
- o automaty do gier, działające na monety lub nie, przeznaczone do publicznego użytku;
- o zabawki z silnikami parowymi i pojazdy dla dzieci wyposażone w silniki spalinowe;
- o proce i katapulty.

Warto zauważyć, że nowa definicja zabawek miała na celu dostosowanie do obecnych praktyk producentów zabawek.

Źródła informacji

Niniejszym udostępnia się ostateczną wersję dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa zabawek z 2009 r. oraz, dla uzupełnienia, tekst dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa zabawek z 1988 r. Oba dokumenty można znaleźć pod następującymi adresami internetowymi:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ%3AL%3A2009%3A170%3A0001%3A0037%3AEN%3APDF>
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:1988L0378:20090112:EN:PDF>

Ważna uwaga:

Niniejszy arkusz informacyjny odzwierciedla nasze rozumienie tekstu dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa zabawek z 2009 r., opublikowanej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dnia 30 czerwca 2009 r., a jego celem jest jedynie ogólne uwydatnienie niektórych przepisów zawartych w tym tekście. TIE w żadnym wypadku nie gwarantuje kompletności zawartych tu informacji, ani nie ponosi odpowiedzialności za wykorzystywanie niniejszego arkusza informacyjnego czy odwoływanie się do jego treści w jakiegokolwiek formie.

DG ds. PRZEDSIĘBIORSTW
Boulevard de Waterloo, 36
1000 Bruksela
www.tietoy.org

EUROPEJSKIE STOWARZYSZENIE BRANŻY ZABAWEK
Rue Belliard, 100
1049 Bruksela
http://ec.europa.eu/enterprise/index_en.htm

